

151

לפי הודעת דובר צה"ל, נרצחו בסוף השבוע האחרון 4 סלשתינאים. בנוסף על כך נמסר על 4 ערבים שנמטרו בבתי-חולים שונים, כתוצאה מסצעי מוות שגרמו להם אחיהם. ספירת "דיעה אחרת" מראה, כי מאז פרוץ מאורעות האלימות הערבית ב-9.12.87 קטל הטרור 151 איש ואישה, ערבים ויהודים, לפי הפירוט הבא:

- 111 ערבים נדקרו, נורו ונשרפו.
- 40 יהודים נרצחו.
- 1 חייל ישראלי נעדר.

אהרן אמיר - חוזר חלילה

הוא מאהב ממש, הבנאדם - לא ברעיונו כי אם בדמותו שלו כמי שמחזיק ברעיון ההוא ומשמש לו פה, שופר, וגם יחצ"ן.

סברה שאינו פרימיטיבי עד כדי כך שיעמד מול הראי ויבחן את עצמו כשהוא משים עצמו כמי שמחזיק ברעיון ההוא (ושמא אני זוקף לזכותו יותר מדי, תולה בו מה שאין בו ומשיל מה יש?); מכל מקום, דיו שבעיני רוחו רואה הוא את עצמו נסער, מסעיר, קולט בליסטראות בכי-ידו הפתוחה ושב ומטיחן בחזקתו בשולחיהן - הקצרה: בעצומה של סמטוכה תקשרתית.

(שלא מלאה עוד אף כדי מחצית ושבעה, אבוי, לא תדע לעולם) שמכחם אמן לו, זאת הפעם, את הקלסטר המיסר והדווי המתישב יפה כל-כך עם הקפה של כרס ועבי הפרשדון.

בכל הקדוש לק, בי נשבעתי: אנחנו מבינים אותך, מתוק שלנו, ואין אנו רואים לעצמנו שום צדוק להתנשא או להלעיג עליך - ורק הלב נוקף מעט למחשבה איך, בשובך הביתה, עלול אתה לחוש במועקה מפרשה אצל נות-ביתך, בנדך, בתך, שמא אף אמך הורדתך, כשבמחצתם אתה מתרוח ומסיר את מסכת-הכזב (החדשה עמהם ועמד), את זו המנטפת דם-לכב משחר, מהול בשמן-זית של סורי-מצפון, וחוזר להיות אותו חזיר-חזירתיים המכר להם מאו ומתמיד.

22.5.89

הקלות הבלתי נסבלת

השאלה הרטורית בדבר "הקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההרק" חזרה השבוע על עצמה בכל כלי התיקשורת "הממ" לכתיים". כתבינו ופרשנינו עשו מטעמים מהתאונה האומללה של משפחת חמצני, שכנה איתי ז"ל שילם בה בחייו.

הכמות הבלתי נסבלת של אחיות אשר בקבוקי התבערה במכוניות מתיישבי יש"ע, לא רלוונטית לעניין "שמירת החוק" ונדחת לפינה באלגנטיות מרגיזה ע"י שריינו.

העיקר הוא המסר המעוות שרק צה"ל, אותו צה"ל שלא קיבל פקודה לחסל את האיני-תיפארה מסיבות הנשגבות מבינתנו. רק צה"ל רשאי לפתוח באש. וגם זה רק בהתאם לפקודות, תוך שמירה קפדנית על החוק החד-צדדי.

או מה עושים חברים? איך נחזיק מעמד מול הכמות הבלתי נסבלת של שאלות האיזולת, מטעם כתבינו המתחכמים?

שמואל שטרן

אוהו, הם לא יחמיצו הזדמנות שכזאת: כתבינו הבלתי נלאים כשטחים, שגם בימים כתיקונם מרססים אותנו עם השאלות הרטוריות הבלתי נסבלות, בדבר זכותם הבלתי נסבלת של מתיישבי יש"ע להגנה עצמית, יצאו השבוע מגרם.

רג שמן כזה מוזמן לא העלו ברשתם. הטרנדיה של ירי בשוגג של יהודים על יהודים, שאגב קרתה וקורית גם במילחמות סדירות של צבא מול צבא וולא נפרט מקרים כי הרשימה גדולה, שימשה הפעם בירי כוחותינו האלקטרוניים כעוד טיעון מוצלח נגד תגובה מהירה ויעילה של המתיישבים להגנתם.

מאיר ליפשיץ

בישיבת הממשלה האחרונה, הוב"עוה דיעה כי האינתיפאדה נרגעה. בשטח, נרצחו מספר שיא של ערבים - 8 בשבוע אחד, והרשימה הולכת ומתארכת כפי שמצוין במסיגרת למ"עלה.

מקורות רמי דרג באוצר, מדליפים ידיעות לעיתונים כאילו המשבר ב"כלכלת ישראל עומד להיפתר. בפועל, המצב הולך ומחמיר. לרשימת האסר-נות הכלכליים הצטרפה "תזיראן" עם הפסד שנתי של 80 מיליון דולר-רים.

מלישכת ראש-הממשלה נמסר, כי נתוני האבטלה אינם נוראים כלל ועיקר. רק 6.5% מאוכלוסיית מבקשי העבודה אינם מוצאים תעסוקה. הי תר, איזה 60-70 אלף מובטלים, הם סתם נכים, נשים וזקנים שאינם נח"שבים כמפרנסים רציניים.

במצואות, ערים גדולות כדוגמת באר-שבע, יחד עם עיירות פיתוח רבות, שוקעות במהירות לניון האב-טלה. כבר נשמעו איומים על ביצוע מעשי ייאוש כלפי האחראים בממש"לה.

אי-הביטחון, הכלכלה הלא-יכו-נה, החרפת חרפת האבטלה - אלה שלושת ראשי החץ שחיבורם יביא לרעידת אדמה. אין מנוס, העניין כבר הוכרע. אולי זה יקרה בשבוע הבא, אולי בעוד חודש, או לקראת סוף השנה. שאף אחד לא ישגה באשליה. רכבת ישראל כבר נמצאת בתנועה על המסילה הרעועה. עכשיו נותר רק להתפלל כי לא תהיה זו הנסיעה לכיוון התחנה האחרונה.

רענן לוריא מדבר:

